

MIDNATTSROPET

MARANATA! - Du vår Herre kom! (1 Kor 16:22)

Herren kommer att sätta stopp!

EU-flaggan under Londons Prideparad 2016

foto: Katy Blackwood

EU ur ett profetiskt perspektiv - Det stora sveket, sid 4-6

Behöver samhället Maranatacertifieras? Karin Vidén sid 7-9

Jag protesterade mot Ecce Homo, Pelle Lind sid 10-11

Väckelsesång i tältet

- Jesus lever och han kommer snart igen!

En glimt från sommarens tältmöten och evangelisation, sid 2-3

På missionsupp

I sommar har Maranatatältet rests på flera platser i landet. Tältmötesserien inleddes i Falun 3 - 5 juni och fortsatte sedan i Mariestad och Nässjö, för att slutligen avslutas i Råambshovsparken i Stockholm. Här följer vittnesbörd och intryck från några av deltagarna.

T-shirts med texten "Jesus ska komma igen!" syns på långt håll.

Jakob Hafsahl:

Det är verkligen värt att satsa på det här med att komma ut med evangelium, med budskapet om att "Jesus ska komma igen", som det också stod på våra T-shirtar.

Torgmötena var väldigt fina och jag stod och delade ut traktater och väldigt många tog emot. Det gick åt väldigt många traktater och jag tror att det är mer värdefullt än

vad vi för stunden kan se. Jag tror att även om de bara läser rubriken så har ett frö genom det blivit sått.

Jag tyckte också att mötena var väldigt fina, och det var väldigt viktigt för dem som kom att få höra budskapet. Det var en sak som Paulus Eliasson sa som fastnade speciellt, och det handlade om hur någon sagt, "jag tror att Jesus ska komma igen, men jag hoppas att han inte kommer så väldigt snart för

Zebastian trakterar många instrument, en tillgång i evangelisationen. Här med Efraim Asprusten i knät.

Jakob vid mixerbordet i tältet.

vi har det väldigt bra". Jag tror att det är många som även om man inte erkänner det, så har man den tanken; man tror på att han ska komma, men helst inte precis nu, för nu har man det ju så väldigt bra här. Jag tror det var ett mycket viktigt budskap. Amen.

Zebastian Vidén:

Det var väldigt fint att vi kunde komma ut med evangelium. Det finns fortfarande en mottaglighet

i Sverige. Människor ser allt som händer runt om i världen, de ser allting som sker och de söker ett svar. Och vi har svaret! Eller hur? Vi har Jesus! Därför kan vi frimodigt under resten av den här sommaren gå ut med det här budskapet om att Jesus kommer snart igen, för det är sant.

Jag är väldigt tacksam för att jag kunde vara med själv, det betyder mycket. Jag hoppas verkligen att var och en av oss, i alla fall någon gång ska kunna få möjligheten att följa

drag i Sverige

Maranatatältet i skymningstid på Strandvägen i Mariestad.

Evangelisationsgruppen vid "basen" utanför tältet.

Keren tillsammans med sin mor Sirsa.

med ut den här sommaren. Det sätter sina spår. Amen.

Keren Lèon:

Mötena i Falun var underbara, och det handlade mycket om församlingen. Paulus Eliasson talade om individualismen som har kommit in i församlingen och som inte är från Gud, utan Gud vill ha ett enat folk, där alla är lemmar i en kropp för Gud.

Det var väldigt välsignat att

få vara med. Vi hade tröjor som det stod "Jesus kommer igen" på, och bara att ha på sig de där tröjorna väckte väldigt stor uppmärksamhet bland folk. Det var som att evangelisera eftersom folk läste vad det stod på dem.

Vid ett tillfälle stod några av oss och väntade på resten intill en motorväg, och så hörde vi att någon skrek: Han finns inte!

Vi undrade vem som skrek och vad han menade med det, för vi hade för en stund glömt

bort att vi hade de här tröjorna på oss.

Men Jesus finns och han kommer snart igen, och någon fick där en hälsning genom orden på våra tröjor.

Väldigt många tog emot traktater, och man såg Jakob hela tiden komma springande för att hämta fler och fler, så det var ju underbart.

Man behöver inte åka till något annat land för att missionera, utan här i Sverige behöver man också få höra om Jesus, och jag är väldigt

tacksam för att vi kan ta de här tillfällena i sommar och satsa på olika platser i vårt land.

Att kunna gå ut som ett team och göra det här tillsammans, det styrker väldigt mycket. Det var väldigt roligt när vi samlades för att äta mat, när vi delade upp oss för att göra olika saker; några ska göra det här, och några ska göra det där. Vi var ute som ett team. Det var underbart. Amen. ■

MIDNATTSROPET**REDAKTION****Berno Vidén**

berno.viden@midnattsropet.se (ansvarig utgivare)

Stina Fridolfsson

stina.fridolfsson@midnattsropet.se

Emanuel Johansson

emanuel.johansson@midnattsropet.se

Hemsida:

www.midnattsropet.se

E-post:

info@midnattsropet.se

TRYCK**BMC Tryck & Förlag,**

Bromma 2016

ISSN 1653-5871

© MIDNATTSROPET

För tillstånd att använda material, kontakta redaktionen.

**MARANATA-
FÖRSAMLINGEN I
STOCKHOLM****BESÖKSADRESS:**Bällstavägen 100, Bromma
Maranataförsamlingens plus-
giro: 44 10 05-6**Hemsida:**

www.maranata.se

E-post:

info@maranata.se

**BÄLLSTA
MEDIACENTER****Hemsida:**

www.maranata.se

(Media)

E-post:

bmc@maranata.se

SPRIDES FRITT!Gåvor till Midnattsropet och
litteraturmissionen:

Plusgiro 495 46 24-5,

Bällsta Mediacenter.

Meddelande om adress-

ändring sker skriftligt till
tidningen.**GEMENSAM POSTADRESS**

Box 20134,

161 02 Bromma

Telefon: 08-98 56 83

Telefax: 08-98 21 39

EU ur ett profetiskt perspektiv

Ledare av Arne Imsen från 1994, inledning av Bernardo Vidén

"Nu måste vi öka sysselsättningen och gå in i EU. Vi måste ordna och fixa så att fler människor får arbete. Men det stora problemet är egentligen fördelningen av jordens resurser, det säger Bibeln."

Med de orden inledde Arne Imsen en ledare publicerad i Midnattsropet året innan Sverige gick med i EU. Idag har utvecklingen gått mycket längre och vi ser ett EU, som inte bara tagit form, men som också är på väg att falla samman exakt på det sätt som profeten Daniel beskriver när han får se hur den mäktiga bildstod som representerar världsriken pulveriseras och till slut försvinner. Dess yttre glans och makt var bara en förrädisk yta och kunde omöjligt bestå. EU är ett resultat av detta antikristliga rike och kommer att när tiden är inne rasa samman i sodomitisk korruption och ondska. Det räckte med att Storbritannien röstade om att lämna EU för att världsekonomin skulle hamna i kris. Brexit förmodas ge ekonomiskt förödande dominoeffekter framöver.

Det finns en säker källa när det gäller EU:s framtid, vars förutsägelser alltid slår rätt, och det är Guds ord – Bibeln. Bland annat skriver Johannes följande: "Jordens kungar, som har horat med henne och levt i lyx, ska gråta och sörja över henne när de ser röken från den eld där hon brinner. Skrämde av hennes plåga står de på avstånd och säger: Ve, ve, du stora stad! Babylon, du mäktiga stad! På en enda timme kom domen över dig" (Upp 18:9-10).

Vi publicerar här Arne Imsens ledare från ödesåret 1994, det år då Sveriges befolkning folkomröstade om medlemskap i EU:

Det stora sveket

Fördelningssynderna, roffarmentaliteten, själviskheten, egoismen, skattesystemet är genomsyrat av materialism. Och det tvingar fram kontrollorgan och tvångsmedel som gör livet alltmer outhärdligt. Vad beror det här på? Inte beror det på homosexualiteten. Den är ju bara ett straff för en process som under årtionden har injicerat en fortgående och ökad egoism. Men vi har kallat det tillväxt. Hela nationen är offer för den här materialismen och egoismen, vilka föder fram sådana fenomen som den homosexuella rörelsen och den nya destruktiva partnerlagstiftningen som röstades igenom i riksdagen för en tid sedan. Det svenska kultursamhället är nu på snabb marsch mot avgrunden.

Det är helt uppenbart att homosexualiteten är ett aktuellt lyte. Det är en defekt i vår samtid, och det är ingen tillfällighet att vi har det så. Det finns en bakomliggande process som har lett fram till denna situation. En opinion som mer än någon annan bär skulden till utvecklingen, är kristenheten. Den har varit påskyndande på grund av sin renodlade materialistiska syn och sina materialistiska attityder. Man har en tendens att ständigt betona lustmomentet i det kristna livet. I Nya testamentet markerar aldrig de första kristna lustmomentet som något viktigt. De pekar fastmer på försakelsemomentet. I kristendomen handlar det faktiskt inte om moralisk resning eller filosofiska åsikter, utan där talas om Andens frukt. Det är alltså ett utslag av ett inneboende överflödsliv.

Därför, när man börjar skramla med vapnen för att bekämpa homosexualiteten, så blir effekten akademisk och verkningslös - om det inte åstadkommer rakt motsatt verkan. Det spelar väldigt liten roll vad man säger eller hur man argumenterar. Retoriken kan vara intressant för stunden, men den betyder väldigt lite. Det som har betydelse, är hur de kristna själva lever. De blir ju inte salt genom att läsa tio budord, de blir heller inte salt genom att citera Paulus; det är fråga om gestaltningen av

vad Paulus säger. Jag tror inte att man i de kristna leden är ett uns bättre än i det övriga profana samhället. Även om man ännu inte har den här sektorn integrerad i församlingarna; i varje fall inte offentligt, så att det skulle finnas några homosexuella grupper, så har man andra ting som till grad och väsen är mycket mer avskryvart. Man kan ju fråga sig om det kan bli mer avskryvart än homosexualiteten.

Det är helt klart att exempelvis kulturmiljön har betytt en hel del för motståndet mot homosexualiteten. Det har varit både en offentlig och en inbyggd censur. Människorna har vant sig vid och har sedan födseln hört att det här är synd och det här kan man inte acceptera. Så börjar grundprinciperna undermineras och upplösas. Vi har så småningom fått förändrade attityder och förändrat uttrycks sätt med en förnyad begreppsapparatur. Men verkligheten är ju den att det är de kristnas undfallenhet och ovillighet att ta upp grundproblematiken, som har gjort att de nya värderingarna ganska ostört har kanalisats in i samhället och uppmärksammas och blivit föremål för debatter och dialoger. Så småningom har man hittat ett fäste för det här budskapet.

blir både tro, praxis och verksamhet perforerad av moderna teologier och teorier. Om man hade predikat Guds Ord, då hade det inte blivit en konfrontation mot homosexualismen först och främst, utan en konfrontation mot materialismen.

Då hade man inte nöjt sig med att plocka ut enskildheter, inte heller tagit upp någon strid med kvinnoprästproblematiken, som tycks vara så svår. Sådant är ju trots allt bara pseudodebatter. Det stora problemet för människan är egoismen och materialismen. Så ser vi ju faktiskt att den egoism som lever och utvecklas i olika opinioner, också ibland de homosexuella, på något sätt har förfinats och kristnats. Den har andra uttrycksmedel, men är till sin karaktär förljugen, och åstadkommer upplösning och kaos. Den process som ligger bakom den utveckling som lett till att homosexuellt samliv så fritt kan etableras, har inte de kristna lyckats hejda, eftersom de har underlåtit att med profetisk myndighet predika Ordet.

Vad gör predikanterna? Vi har ju sex tusen präster i det här landet, och tusentals frikyrkopredikanter. De ger sig in i debatten, och vill vara alerta. Men deras uppgift är ju inte att debattera samhällsfrågor

på pekfingret och vill tala om för de homosexuella och för riksdagen att vi måste tänka på lag och moral. Men man har ju själv öppnat dörrarna mot avgrunden, man har forcerat spärrarna, och det skulle inte förvåna mig om det blir en bordell i någon kyrka inom kort. Puben finns ju där. Så blir det ett litet fack för pedofiler, och så ett fack för homosexuella och små fack för andra grupper som älskar och behöver någon plats att älska, men naturligtvis också något objekt att älska. Det här är Sverige. Sodom. Vi måste inse detta. Det hjälper inte med försök att uttala sin indignation, eller ge sken av att man är rättfärdig, när man egentligen har sin del i byken.

Vi kunde gå till historien och ta fram konkreta exempel på hur den här processen pågått och lett fram till katastrof och undergång. Det finns flera exempel än Sodom och Gomorra. Snart kommer också Sverige att höra dit. Det dröjer inte länge.

Homosexualiteten är, som så många andra ting, symptom. Inte orsaken. Den är ett uttryck för något långt allvarligare. Så länge vi inte inser detta, utan ensidigt försöker bekämpa symptomet, så kommer vi alltid att misslyckas. Diskussionerna blir fullständigt meningslösa. Här är det alltså fråga om en process.

När man nu läser en bibeltext av denna karaktär, så måste vi förstå att det här är mer än historia, det är lika mycket profetia: "Folket i Sodom var mycket ont och syndigt inför Herren." Det står inte att de homosexuella i Sodom var mycket onda; om det nu fanns genuint homosexuella där. Det var *folket*. Paulus skriver till Timoteus: "Men det må du veta att i de yttersta dagarna svåra tider skola komma, ty människorna skall då vara ..." Det är alltså inte struktur eller system; det är inte politiska förhållanden eller ekonomi, utan det är människorna som utgör grundproblemet.

Folket i Sodom var mycket ont och syndigt. Detta var inte något som man kunde testa och mäta med sociologiska eller statistiska instrument. "Inför Herren." Alltså är det här frågan om en helt annan dimension som man inte kan mäta med inomvärldsliga instrument. Det är en profetisk genomlysning, en röntgenbehandling av hela samhället. Då detta genomskådande avslutats, då konstateras det att folket i Sodom var mycket ont och syndigt inför Herren.

Hela nationen är offer för den här materialismen och egoismen, vilka föder fram sådana fenomen som den homosexuella rörelsen.

Det har förts vidare, och nu har vi det i den lagstiftande församlingen, som beslutar i överensstämmelse med den allmänna opinionen; det är ju logiskt och följdriktigt.

Vad har kristna hållit på med under de senaste trettio åren? De har gjort väldigt mycket på vitt skilda områden, men det de underlåtit att göra är katastrofalt. De har inte predikat Guds Ord! Varför har de inte predikat Guds Ord? Ja, de har ju sett det som en väldig mission att diskutera kvinnoprästfrågan. Även andra frågor som har med jämlikheten och fred att göra; frågor som i och för sig inte är betydelselösa, men det är discussionsfrågor för samhällsdebatten. När man håller på i församlingarna år efter år med sådant,

i första hand, utan att proklamera och demonstrera Guds Ord. Predika i tid och otid, bestraffa, tillrättavisa, uppmuntra och trösta, tukta och näpsa. Det var ju vad förkunnarna skulle göra. Istället för detta som ju är deras egentliga uppdrag, så har de försökt att vara populistiska och ställa upp till förströelse och underhållning. De har visat sig vara väldigt uppfinningsrika för att försöka nå människorna och samla dem under sin predikstol.

Det sista jag hörde från en svensk kyrka, var att man hade ordnat en pub. Varför en pub, varför inte en bordell? De kan ju lika gärna öppna en bordell i sakristian! Eller kanske i gravkapellet. Vidrigheterna har inga gränser. I det läget träder en och annan förment radikal tidning fram, lyfter

De var inte enastående eller unika, det ser vi ju när vi kommer till Uppenbarelseboken. Fastän man försvann som politisk eller geografisk faktor, så levde man kvar som andlig makt, och utvecklades och fortplantade sig i nya nationer och institutioner. Det här som var relativt regionalt och begränsat, det blir globalt och universellt. Hela jordklotet blir en stad; genomskinlig och mätbar. Det har naturligtvis med olika förhållanden att göra: inte minst kommunikationerna. Hela världen smälter ihop och blir som en stad.

Därför är det helt korrekt att säga så här. Folket i Sverige är mycket ont och syndigt inför Herren. Vi kan plocka fram många exempel som indikerar att så är fallet. Vi kan ju ta det som kanske mer än något annat skulle vara ett bevis på motsatsen - vårt bistånd. Jag vågar påstå att det markerar lika mycket egoism och materialism som välgörenhet. Så kan vi fortsätta göra analogier, och så upptäcker vi att Sverige är ett kvalificerat Sodom. På det moraliska området, när det gäller samlevnaden, ser vi att alltsammans rasar ihop. Vi befinner oss i en situation där det är mer eller mindre kaotiskt för allt flera människor.

Det är sådant vi nu med tydlighet kan registrera också med våra fem sinnen - om vi vill använda dem. Den naturliga fortsättningen måste förr eller senare bryta igenom alla fördämningar och spärar. Herren sa: "Ropet från Sodom och Gomorra är stort, och deras synd är mycket svår." Hur mår människorna egentligen? Hur mår folket i Sverige, hur mår barn och ungdom, hur mår de prostituerade, hur mår alkoholister och narkomaner, hur mår de förslavade, hur mår de arbetslösa? Det finns rop som skulle ha trängt igenom och skakat om i alla kyrkliga och religiösa miljöer; de borde vara väckelse signaler som höll både pastorer och andra vakna natt och dag. De kristna skulle höra signalerna och ta dem till sig och dra de riktiga slutsatserna av dem.

Vi försöker fixa det här med artificiella metoder. Nu måste vi öka sysselsättningen; in i EU, ordna och fixa någon ny institution för att allt flera människor ska få arbete. Problemet som det egentligen handlar om, är bristen på fördelning av resurserna, det säger bibeln. Fördelnings-synderna, den kvalificerade roffarmen-taliteten, självisheten, egoismen, skat-

Herren kommer att sätta stopp för denna fasansfulla utveckling, och han måste göra det. Det är ett uttryck för hans barmhärtighet att hejda den fortsatta utvecklingen.

tesystemet - alltsammans är genomsyrat av materialismen och egoismen. Detta tvingar fram samhälleliga kontrollorgan och tvångsmedel som gör livet allt mer outhärdligt.

Vad beror det på? Inte beror det på homosexualiteten. Den är ju bara ett straff för en process som under årtionden har indikerat en fortgående och accelererande egoism. Vi har kallat det för tillväxt och denna välfärd har i mycket stor utsträckning inneburit andra folks ofärd. Hur skulle detta få fortsätta? Hela nationen är offer för denna materialism och egoism som föder av sig sådana fenomen som den homosexuella rörelsen, vilken indikerar kultursamhällets snabba marsch mot avgrunden.

Varför kan inte predikanterna säga det här, och göra någonting som visar att de menar vad de säger? De borde klä sig i säck och aska, och sluta upp att vara alerta, vänliga, trevliga, inställsamma och populistiska. Då vi börjar predika Ordet som det står, blir det reaktion ifrån regering, riksdag och alla andra myndigheter. Då kommer det att bli kalabalik som i Efesus. Men det kommer att leda till de besattas befrielse, de sjukas helande och att de nedtryckta blir upplyfta. Vi får då vara med om upprättelse och gottgörelse för alla de skaror som idag biter sig på naglarna i ångest för att de inte vet vad de ska ta sig till med för att överleva eller härda ut i sin tvårummare. De vet egentligen inte om de orkar betala hyran i nästa månad, för de sitter och väntar på kronofogden för att bli vräkt. Allting är tänkbart i den här miljön, därför att vi blivit offer för vår välfärdsfilosofi som i sig inkluderar allt det egoismen och materialismen står för.

Ropet från Sodom, det är ropet från de förtryckta, det är ropet från de kränkta, det är ropet från de våldtagna, de våldtagnas offer, alla misshandlade och fel-

behandlade. Det är ropet från dem som just nu upplever att den förmenta och utlovade välfärden med hast slår över i ofärd för hela nationen. De som har lite mer att ta av, de kommer att klara sig litet längre, men det är bara en tidsfråga innan också de faller ner och upplever avgrundskrafterna och ondskan krypa in under skinnet.

Herren kommer att sätta stopp för denna fasansfulla utveckling, och han måste göra det. Det är ett uttryck för hans barmhärtighet att hejda den fortsatta utvecklingen. Han har hört och de levande kristna har hört ropet från Sodom och Gomorra, ropet från Stockholm, Göteborg, Malmö; ropet från Sverige. Det blir starkare och starkare, det blir outhärdligt till sist, därför att synden förstärker ropet och gör det alltmer genomträngande. Därför, säger Herren, "vill jag gå dit ner och se om de verkligen i allt har gjort efter det rop som har kommit till mig. Om så icke är, vill jag veta det".

Här är inte fråga om någon utredning, någon doktorsavhandling. Det är Herren som prövar och testar. Det borgar för att slutresultatet blir sanningsenligt. Också vi kommer att ge Gud rätt. Vi kommer att säga: "Herre, det är en barmhärtighetsgärning att undanröja detta släkte om det inte vill göra bättring och ta emot ditt nådeserbjudande till frälsning." Vi måste fatta ett beslut och välja om vi ska marschera rakt in i antikrists famn, eller omvända oss till Herren Jesus Kristus och bli frälsta ut ur det kommande totalitära väldet. Måtte vi låta oss frälsas! ■

Behöver samhället Maranatacertifieras?

Text: Karin Vidén

Rubriken provocerar utifrån de referensramar vi alltmer vant oss vid, då förskolor, skolor, vårdcentraler, tandläkarmottagningar, bibliotek, simhallar med flera inrättningar hbtq-certificeras. Oavsett könsidentitet eller sexuell läggning, ska alla bemötas lika utan någon form av risk för diskriminerande attityd, handling eller värdering. Den normkritiska pedagogiken i förskola och skola jobbar med bland annat språket som ett verktyg till ett mer jämlikt samhälle, och genom att titta på strukturer och ifrågasätta det som anses vara "normalt". Att arbeta normkritiskt handlar just om detta att synliggöra och ifrågasätta normer.

Som exempel på en dylik normkritik kan man nämna en inbjudan som just nu är aktuell. Det är forskare vid Karolinska Institutet som söker transsexuella deltagare för en studie som handlar om "mäns erfarenhet av att själva bära och föda barn". Studiens syfte är att "utveckla graviditets- och förlossningsvården och säkerställa en god vård för alla" (rfsi.se). Den traditionella och sedan urminnes tider bärande normen att det finns två kön och att det ena av dem, kvinnan, föder barn blir genom detta lyft, synliggjord och ifrågasatt. Allt för att de eventuella "fördelar" normen historiskt har i form av samhällsstrukturer och det vi benämner vara normalt ska synliggöras och omvärderas. Fördelarna för den som följer normen, i det här fallet att som kvinna vara den som bär och föder barn, ifrågasätts för att samhället ska se diskrimineringen av andra könstillhörigheter i förhållande till kvinnor när det gäller havandeskap och barnafödande.

Normer ska vändas ut och in och hit och dit, för att till sist omintetgöras i ett istället normlöst samhällsliv där norm-

” Normer ska vändas ut och in och hit och dit, för att till sist omintetgöras i ett istället normlöst samhällsliv där normkritiken blivit ledstjärna för all politisk korrekthet där mångfalden ställer krav: träd in under paraplybegreppet hbtq, annars sällar du dig till den diskriminerande skaran. ”

kritiken blivit ledstjärna för all politisk korrekthet där mångfalden ställer krav: träd in under paraplybegreppet hbtq - homosexuella, bisexuella, transpersoner och personer med queera uttryck och identiteter, annars sällar du dig till den diskriminerande skaran.

Att på detta sätt hamna utanför är riskabelt. Utanför gäller utfrysning,

sektvarning, smutskastning. Odemokratiska och negativt laddade begrepp, som exkluderande, icke-likabehandlande, homofobisk, blir den vokabulär som av etablissemangen appliceras på dig; samhällsklimatet inte bara fryser ut dig, utan placerar dig också i det fack som finns för dem som inte inordnar sig, som inte underordnar sig. Vi som medborgare snubblar runt i en djungel av begrepp som klassificerar oss som människor, vilka vi är, vad vi står för, vad vi anser, vad vi tycker, och trendsättningen manar på genom media som villigt låter sig "manipuleras", allt för att vara först och störst på banan.

Detta handlar om en grupp människor som på grund av utsatthet från samhällets sida, både historiskt och idag, lyckats kämpa sig fram till en position där man fått sina rättigheter lagförda steg för steg. Ett illavarslande regnbågens skimmer har dock ännu en gång i dagarna lagt sig som ett filter mellan den "fria fantastiska gränslösa kärleken" och den onda bråda död så många nu drabbats av i Orlando. Mer eller mindre har dock sorgen över de tusen och åter tusentals som tynar bort och möter en smärtsam aids-död tystnat. Carlos var en av dem. En amerikansk turist utnyttjade *sina* rättigheter, gav den fattige Carlos 20 dominikanska peso för att där vid Karibiska havet få ha sex med honom. Carlos blev sjuk, och vi hittade honom i en fängelsecell där han var isolerad på grund av smittorisken. Vi

tog hem honom, tog hand om honom, för att göra vad som kunde göras hans sista tid i livet. Berno (min man) bar den till skelettet utmärglade 17-årige pojken från sjukhus till sjukhus för att om möjligt få smärtstillande behandling i slutet, men han nekades vård...han skulle ju ändå dö. Men Sverige är ju bra! Här finns bromsmediciner, hjälp, stöd och den så berömda stoltheten ... och i Orlando, USA, råder sorg... alltmedan Guds sanna löftes båge talar sitt eget språk.

Så skiftar vi fokus, men stannar kvar i Sverige. Vi zoomar in en annan grupp människor för att se hur de behandlas. De är bekännande kristna i olika åldrar, och har sin församlingstillhörighet i Maranataförsamlingen i Stockholm. Vissa av dem lever i kollektiv och arbetar i gemensamma företag, andra har sin egen försörjning och sitt eget boende. Några har valt att hemundervisa sina barn genom skolåren, andra har valt att låta barnen gå i vanliga skolan. De är en brokig skara människor med skilda intressen, skilda förmågor, skilda glädjeämnen och sorger; men ett har de gemensamt, och det är den kristna tron och övertygelsen, och tron på att Jesus kommer snart – Maranata!

Med Bibeln som livsvägledande skrift, har de funnit orsak att ifrågasätta vissa av

”

Med Bibeln som livsvägledande skrift, har de funnit orsak att ifrågasätta vissa av de normer som samhället satt upp som regler, ja även lagstiftat om.

”

de normer som samhället satt upp som regler, ja även lagstiftat om.

Som exempel kan nämnas abortlagstiftningen, en lagstiftning som ger varje kvinna rätt att avgöra en annan människas liv eller död, det som i alla

andra sammanhang kallas – överlagt mord! Att i vårt land ifrågasätta abortlagstiftningen innebär att man får etiketten ”anti-feminist” och att man placerat sig utanför det normgivande - när sanningen egentligen är att man ställt sig på de ännu ofödda människornas sida, för dem som så brutalt exkluderas från livet.

Ännu ett exempel är de några få familjer som har återupptagit en gammal gedingen och väl beprövad undervisningsform då de valt att hemundervisa sina barn. Liksom så många av landets föräldrar har de insett hur skolan försämrats och hur kris råder, hur eleverna mår dåligt och hur kunskapsförmedlingen inte fungerar, och rent av är undermålig. Istället för att sitta vid datorn och via forum, i inlägg och debattartiklar, ge utlopp för sina frustrationer och tillkortakommanden alltmedan barnen av plikt tvingas till skolan trots sina rädslor, sitt magont och sin stress, har de tagit itu med situationen på ett helt makalöst fantastiskt sätt. De har helt enkelt gått in i sitt moraliska föräldraansvar, genom att ge sina barn en daglig och allsidig undervisning i en miljö där barnen är trygga och mår bra; varje barns rättighet!

Ett annat konfliktexempel är agalagen, den lag som utan straffsatser kommit att bli en angiverilag utan rättslig påföljd. Men att ifrågasätta dess syfte innebär att man direkt placeras in i den fälla som ”förespråkar” aga; där är man lagligt villebråd eftersom man på grund av sina ifrågasättanden och sitt forskande bedöms som barnmisshandlare. Ja, staten hytter med ena näven och fördömer med höga rop dessa ”agaförespråkare”, samtidigt som man med den andra handen genom sitt stolta monopol är den som utan skrupler förser hela folket med sprit som leder till många barns lidande, ja livslångt lidande. När prasslet av fredagsmysets chipspåsar övergår i klirrande av flaskor, när personlighetsförändringen allteftersom kommer smygande över mamma och pappa, när tjafset tilltar och veckans uppdämda och olösta konflikter eskalerar i slag och rå misshandel; både psykisk och fysisk, vad hjälper då en uddlös agaparagraf? Barnen vet.

Det statligt ägda Systembolagets vinster är viktigare än barnens väl och ve, men för att något söka linda in i bomull och dölja denna fullständigt makabra sanning, sätter man istället fokus på den lilla lilla gruppen av medborgare som vågat ifrågasätta

den så till skyarna lyfta agalagens syfte! - De slår och misshandlar sina barn! De ifrågasätter agalagen, abortlagen, antidiskrimineringslagen, skollagen! De undervisar sina barn själva!

”

Anklagelserna haglar, och presenteras av kvällstidningar och gratistidningar som ”fakta” då den lilla församlingen då och då ska hängas ut för allmän skärskådning och smutskastning. De är emot homosexualitet! De ifrågasätter(!)

”

Anklagelserna haglar, och presenteras av kvällstidningar och gratistidningar som ”fakta” då den lilla församlingen då och då ska hängas ut för allmän skärskådning och smutskastning. De är emot homosexualitet! De ifrågasätter(!) Ja, det var ju det normkritiken handlade om - att synliggöra för att ifrågasätta.

Den toppstyrda enorma gayrörelsen tål nog även den att ifrågasättas. Syftet och målet med dess idoga arbete bland barn och unga genom RFSL:s olika verksamheter tål kritik, det är ju det trendvågen rullar vidare på!

Men är det utifrån nämnda frågeställningar måhända i vårt samhälle även dags för en ännu en certifiering; en Maranatacertifiering? Frågan provocerar som sagt.

Är det dags att genom kurser utbilda samhällets olika organ och personal i hur man bemöter en Maranatamedlem för att han eller hon ska känna sig inkluderad trots olika ställningstaganden, för att slippa se sig som utpekad som icke likabehandlad på grund av annan överty-

gelse? Är det dags för ett mer strukturerat och målmedvetet bemötande av dessa som har motstridiga åsikter, och kanske även ge dem lagrum för sina sakfrågor? Är det dags att normkritiskt ställa den allmänna synen på abort, aga, hemskola etc. inför skranket, för att synliggöra och ifrågasätta, och låta denna minoritet få komma till tals i demokratisk anda, genom ett ”maranatakompetent” bemötande? Tanken svindlar något ... men nej, knappast.

Guds Ord förklarar varför:

- Mig tyckes nämligen att Gud har ställt oss apostlar här såsom de ringaste bland alla, såsom livdömda män; ett skådespel

hava vi ju blivit för världen, för både änglar och människor. Vi äro dårar för Kristi skull, men I ären kloka i Kristus; vi äro svaga, men I ären starka; I ären ärade, men vi äro föraktade. Ännu i denna stund lida vi både hunger och törst, vi måste gå nakna, vi få uppbära hugg och slag, vi hava intet stadigt hemvist, vi måste möda oss och arbeta med våra händer. Vi bliva smädade och välsigna likväl; vi lida förföljelse och hårda dock ut; man talar illa om oss, men vi tala goda ord. Vi hava blivit såsom världens avskum, såsom var mans avskrap, och vi äro så ännu alltjämt (1 Kor 4:9-13).

Vi är dårar för Kristi skull! För Kristi skull!

Det är alltså honom det hela handlar

om; om fiendskapen mot Kristus och hans kors. Det är helt uppenbart inte dina och mina åsikter och tyckanden inom skilda samhällsfrågor som betyder något; inte heller om hur vi skulle kunna påverka eller förändra genom demokratisk samhällsdebatt och politiskt engagemang.

Jesus Kristus är sitt folks Frälsare, och han låter sig inte certifieras för att passa in i normbildningen; han står utanför tillsammans med de sina; med dem som har gått ut till honom för att bära hans smälek (Hebreerbrevet 13:13), och hans ord gäller genom tidsåldrarna. Maranata! ■

NÄR MAN HELGONFÖRKLARAR MÄNNISKOR

Text: Larz Gustafsson

Bibeln, Guds Ord, deklarerar klart och tydligt att EN är medlare mellan Gud och människor, Jesus Kristus (1 Tim 2:5). Det är alltså inte Maria och det är heller inte Elisabeth Hesselblad.

Att kanonisera människor är att ägna sig åt kvalificerad avgudadyrkan

Elisabeth Hesselblad helgonförklarades av påven den 5 juni i år.

och spiritism. Det är människan som hamnar i centrum, inte Gud. Och människans tal, det vet vi är 666.

Helgonförklarandet av hädangångna människor är inte den enda villfarelsen som den romersk-katolska kyrkan äg-

nar sig åt. Men den är nog så allvarlig. Transsubstantiationsläran är en annan. Den innebär att den romersk-katolske prästen har makt att förvandla oblaten till Kristi kropp och vinet till Jesu blod. Man menar även att prästen har fullmakt från Gud att tillsäga människor syndernas förlåtelse. Det är villolära. Endast Gud kan förlåta synder!

Som kristen har jag direktkontakt med Gud. Han har försonat mig med Sig Själv. Jag behöver ingen Maria och heller ingen Elisabeth Hesselblad eller ”Moder” Teresa.

Guds församling behöver ingen påve. Den romersk-katolska kyrkan menar att

påven är Jesu ställföreträdare (vikarie) på jorden och att det han säger då han förkunnar är ex cathedra, det vill säga ofelbart. Man har även ett väldigt märkligt evangelium där man lär att människan blir frälst av nåd PLUS gärningar. Därför framhöll Luther nåden ALLENA.

Du som är kristen, ha inget med Vatikanen och den romersk-katolska kyrkan att göra. Kom ut ifrån henne (Upp 18:4). Deltag inte i människoförgudning och relik- och helgondyrkan. Gå ut till Jesus utanför lägret (Hebr 13:13). ■

Du som är kristen, ha inget med Vatikanen och den romersk-katolska kyrkan att göra.

Pelle Lind:

- Jag protesterade m de skymfar ju min H

Fotoutställning Ecce Homo, där Jesus framställs som homosexuell, fick Pelle Lind från Örebro att reagera med avsky. Då Svenska kyrkan i Eskilstuna öppnade sina lokaler för Elisabeth Ohlson Wallins blasfemiska fotoutställning var Pelle där. Han berättar för Midnattsropet.

- Jag kommer ihåg när utställningen hölls 1998 och redan då kände jag en avsky över denna skymf mot oss kristna och främst mot vår Herre och Frälsare. Tidigare i år började jag att söka information om Ecce Homo för att se vad de håller på med idag och fick då se att man planerade en utställning i Eskilstuna. Jag tyckte att det var förfärligt och tänkte då direkt att man borde åka dit för att protestera.

Det är en fruktansvärd händelse att framställa Jesus Kristus på det här sättet. Då man pratar med människor så finns det till och med kristna som försvarar utställningen genom att säga att Gud är kärlek, ungefär som att kärleken är den nya religionen. Men Gud är inte en pornografisk eller homosexuell kärlek. Utställningen sexualiserar sammanhangen kring Jesus och hans lärjungar. Exempelvis drar man ner nattvarden och korsfästelsen i smutsen på ett mycket upprörande sätt.

Pelle Lind med traktaten han delade ut i Eskilstuna (publicerad på tidningens baksida).

Man drar ner det gudomliga till en avgrunds nivå.

Mycket för min egen skull bestämde jag mig för att åka till Eskilstuna; så att man inte ger sitt tysta bifall till det här eländet. Det var första gången som man visade utställningen i sin helhet i en kyrka, utan att någon protest hörts från kristenheten i Sverige. Däremot finns det enskilda kristna som reagerar. Bland andra träffade jag en broder från Pingstkyrkan i Eskilstuna som inte tyckte om det hela men han sa att man från församlingen inte hade några planer på att protestera, vilket förmodligen hänger samman med att man

sitter i samma kristna råd som Svenska kyrkan (SKR).

Utrustad med traktater drog jag till Klosters kyrka i Eskilstuna. Budskapet jag förmedlade handlade inte om utställningen som sådan, men belyste hur människor i samhället hetsas till att anamma en livssyn som går emot Guds ordning.

Det stod två poliser utanför kyrkan som jag sa till att de kan vara glada att det inte är Muhammed som är avbildad i utställningen. Då hade det inte räckt med två poliser. Men det går bra att göra så här mot kristna, trots att det är både en skymf och en hädelse mot

Jesus Kristus.

Jag ställde mig på kyrktrappan och började dela ut traktaterna. Efter bara en liten stund kom kyrkoherde Hedlund utfarande från kyrkan och menade att jag inte har någon rätt att stå på kyrkans mark och sprida traktater. Då gick jag ner några steg och fortsatte att dela ut, men efter tio minuter kommer kyrkoherden tillbaka och skällde på mig, så jag fick gå ner ytterligare tre steg ... till kommunens mark.

Efter ytterligare en stund kom en ung präst och en kvinna ut från kyrkan med uppdraget att plocka traktaterna ifrån alla dem som hade fått av mig. En del reagerade på detta och

ot Ecce Homo - erre!

ville inte alls lämna dem ifrån sig, och undrade varför de inte fick läsa traktaternas budskap. Det var många som tog emot och reaktionerna var olika. En del förstod varför jag stod där, andra inte.

En besökare som tog emot traktaten satte sig ned på kyrktrappan och läste. Sedan vände han därifrån och gick, utan att gå in. Det kom också tre ungdomar som jag fick prata länge med. De hade många frågor och man märkte hur dålig kunskap de hade om Bibeln. Vi fick en väldigt fin kontakt, och de hade en stor hunger efter evangelium och ville veta mera. Det finns så många församlingar och kyrkor och ändå är kunskapen om Jesus näst intill obefintlig.

Innan jag åkte iväg till Eskilstuna så kände jag en viss oro. Man vet ju aldrig innan vad som ska hända och hur de här grupperna ska reagera. Men då jag sedan stod där utanför kyrkan så rann det till både frimodighet och kraft. Visst fick jag ta emot en del glåpord men ju mer jag möttes av smädelser, desto mer styrka kände jag. *Som din dag så ska din kraft vara.*

Jag stod där under hela invigningen som varade cirka två timmar, och när sedan alla kom ut ur kyrkan, så kom de som tidigare av kyrkans folk hade blivit frångagna sina traktater fram till mig och ville ha nya! Man vet inte hur det

här kommer att påverka människor, men vi får så ut ett frö och överlämna resten till den helige Ande. De fyra personer jag på ett speciellt sätt fick tala med märkte jag hade ett speciellt behov av att få veta sanningen. Hela resan var värd mötet med dessa fyra.

Tillställningen i kyrkan var ett väldigt ståhej där man bar in stora brickor fulla med champagneglas för att fira utställningen. Otroligt att sådant här händer i Sverige, ett land som har fått så mycket av kristna välsignelser och kristen tro. Svensk kristenhet har förlorat något mycket väsentligt. Exempelvis är det idag tyst om att Jesus ska komma tillbaka, och det är ändå ett huvudbudskap i Nya testamentet. Det nämns 316

gångr och är ett centralt budskap som den kristna församlingen med nödvändighet behöver lyfta fram. En uppmaning till alla som älskar Herren och vill följa honom är: Nalkas Gud så ska han nalkas er! Det är ett ord som jag själv fastnade för på min väg tillbaka till Herren. Om man själv sätter sig i rörelse, exempelvis genom att börja läsa Bibeln och be, då kom-

mer Gud att fylla på och göra resten. Sök Guds rike även om du tycker att du saknar tro, ta steget även om det inte känns så lätt att göra det. Det fungerar. Det finns ingenting som är viktigare än att söka Guds rike.

Kyrkoherden var verkligen upprörd när jag stod där och delade ut traktaterna, och det var ju bra. Även han behöver ju väckas. Det var i första hand de religiösa som stod emot Jesus. Kyrkorna har en förmåga att cementera individen istället för att erbjuda en väg ut ur eländet. Exempelvis har man i kyrkan vattenbegjutning av barn och bedrar och lurar i första hand föräldrarna att barnen genom det blir välsignade, för att i

nästa steg lura barnet, som när det växer upp tror att det är döpt. Man lurar och bedrar istället för att sätta människan fri. Idag finns det också flera tidigare döparförsamlingar som nöjer sig med begjutning; en process som gör att man kommer längre och längre bort från ursprunget.

Men samtidigt finns det också många som söker sig tillbaka till ursprunget! Jag tror att vi kommer att få se en knivskarp gräns mycket tydligare framöver. Vi lever i den yttersta tiden inför Jesu tillkommelse och ju mer tiden går så kommer det att bli hårdare. Det gäller att välja sida, vi kommer att tvingas till det. ■

Utställningen Ecce homo, är en fotoserie av Elisabeth Ohlson Wallin, där klassiskt bibliska teman framställs på ett perverst och för den kristna tron hånande vis. Vid premiärutställningen 1998 och på efterföljande visningar i olika kyrkor protesterade Maranatavänner mot denna blasfemi. Bilden bredvid är ifrån Storkyrkan 2004 i samband med Stockholms Pridefestival.

Lever vi i de yttersta dagarna?

Stig Andreasson

Del 1

En del kristna anser att förkunnelsen om ändens tid och de yttersta dagarna bara för till osunda spekulationer. Därför bör vi ligga lågt med denna typ av undervisning. Skräcken för osunda spekulationer kan vi förstå. Men vi kan inte bortse från det faktum att en betydlig del av Bibelns innehåll faktiskt handlar om tidsålderns avslutning. Det kallas eskatologi, vilket betyder "läran om de yttersta tingen". Den handlar om så viktiga saker som världens och människans slutliga bestämelse samt händelserna kring Jesu Kristi återkomst. Det kan vi absolut inte ignorera, om vi vill förkunna ett fulltönigt evangelium. Men frågan är hur vi skall få en rätt och sund uppfattning om de yttersta dagarna. Allra först måste vi upptäcka två grundläggande sanningar.

Apostlarna menade att de redan på sin tid levde i de yttersta dagarna.

Detta överraskar kanske några läsare. Men apostlarnas egna ord bekräftar detta. På pingstdagen i Jerusalem skedde ett märkligt under genom den helige Andes kraft. Lärjungarna förkunnade Guds väldiga gärningar på en mängd språk som de själva aldrig hade lärt. Detta mirakel förklarade aposteln Petrus med följande ord: "Det är detta som är sagt genom profeten Joel: Och det skall ske i de sista dagarna, säger Gud: Jag skall utgjuta av min Ande över allt kött. Era söner och döttrar skall profetera" (Apg 2:16-17). Aposteln Paulus omtalar sin egen samtid med följande ord "vi som har tidernas ände inpå oss" (1 Kor 10:11). Om Jesu första ankomst till världen säger 1 Petrus brev 1:20: "Så var förutsett om

Jesu återkomst står för dörren. Han skall hämta sin brud, den rena och hängivna församlingen. Vem hör hemma i den skaran? Bara de som sett sin orenhet och ovärdighet och som sökt sig till reningskällan vid Jesu kors.

honom före världens begynnelse; men först nu i de yttersta tiderna har han blivit uppenbarad för er skull." Aposteln Johannes verkar gå ännu ett steg längre. Den svenska versionen av Darbys Bibel är lite ålderdomlig för oss idag, men den är en helt bokstavlig översättning som lyder: "Det är den yttersta timmen, och såsom I haven hört, att antikrist kommer, så har det ock nu kommit många antikrister, varav vi veta att det är den yttersta timmen." Alltså inte bara de yttersta dagarna, men den yttersta timmen! Det är alltså tydligt att apostlarna och de första kristna var övertygade om att de redan då levde i de yttersta dagarna. Ändens tid synes alltså vara den period som börjar med Jesu första ankomst till världen och som sträcker sig ända fram till Hans återkomst.

Apostlarna omtalar också de yttersta dagarna i framtidsform.
I några av sina brev nämner Paulus än-

dens tid i futurum. Redan i sitt första brev till Timoteus 4:1 skriver han: "Anden säger tydligt att i de sista tiderna kommer somliga att avfalla från tron och hålla sig till villoandar och onda andars läror." I det andra brevet 3:1 skriver han: "Det skall du veta att i de sista dagarna skall det komma svåra tider." Sedan följer en lång uppräknings av vad som då skall känneteckna människorna. Lite längre fram i samma brev skriver han: "Det skall komma en tid, då människor inte längre skall stå ut med den sunda läran, utan efter sina egna begär skall de samla åt sig mängder av lärare, allteftersom det kliar dem i öronen" (4:3).

Allt detta kan kanske verka något förvirrande. Är ändens tid en lång period, som började för längesen, eller hör den ännu framtiden till? Lever vi här och nu i de yttersta dagarna eller är ändens tid något som kommer först senare? Nya testamentets samlade undervisning intygar att vi alltsedan urkristen tid lever i de yttersta dagarna. Men eftersom apostlarna

också omtalar ändens tid i framtidsform, måste vi ställa frågan: Varför gör de det? Jag tror att de därmed vill rikta vår uppmärksamhet mot de allra sista av de sista dagarna. Det som kännetecknar ändens tid kommer med andra ord att bli allt mer framträdande ju närmare vi kommer själva slutakten. Därför skall vi rikta sökarljuset mot några av de företeelser som enligt Guds Ord kännetecknar just de allra sista av de yttersta dagarna.

Ett kännetecken på ändens tid – respekten för det heliga försvinner.

Då Paulus omtalar de ”svåra tider”, som skall komma i de allra yttersta dagarna, nämner han en rad konkreta företeelser, som då skall vara framträdande bland människorna. Bibelöversättningarna har ibland valt lite olika ord för att återge dessa företeelser. I Norsk Bibel från 1988, som är den mest använda översättningen bland konservativa kristna, finner vi uttrycket ”utan aktning för det heliga”. Detta sägs vara något som verkligen skall känneteckna människorna i ändens tid.

”Helig, helig, helig är Herren Gud, den Allsmäktige”, sjunger de himmelska väsendena utan uppehåll dag och natt. Och Guds Ord uppmanar oss: ”Herren Kristus skall ni hålla helig i era hjärtan” (1 Petr 3:15). Denna starka förnimmelse av Guds helighet har till stor del försvunnit i dagens kristenhet. Under de senaste årtiondena har vi tyvärr sett många exempel på detta. År 1998 öppnade dåvarande ärkebiskopen Uppsala domkyrka för en fotoutställning under namnet ”Ecce Homo” (Se människan). Utställningen var utarbetad av en lesbisk fotograf och väckte starka reaktioner. På en av bilderna kunde man se Jesus vid nattvardsbordet omgiven av transvestiter, halvnakna män i kvinnokläder. Jesu dop sker i ett badhus, där Jesus själv och Johannes Döparen kan uppfattas som ett homosexuellt par. Till och med muslimer blev chockerade av dessa bilder. En någorlunda klarsynt biskop skrev i efterhand: ”I bästa fall är detta dålig teologi. I värsta fall är det hädelse.”

För oss som är äldre och tillhör den generation som är på väg ut, verkar allt detta nästan överklagt. Något liknande skulle absolut aldrig kunnat ske i vår ungdom. Och absolut inte i en domkyrka! Ja men, säger någon, nu har det gått 18 år sedan detta skedde och nu är det hela glömt för längesedan. Sådana uttalanden är bara

blåögd optimism. ”Ecce Homo” gick i repris i domkyrkan tio år efter premiären. Då var reaktionerna mer lågmälda, vilket visar att vi människor har en kuslig förmåga att vänja oss vid de mest makabra och hädiska företeelser. Men detta är inte allt. ”Ecce Homo” visades på nytt i Kloster Kyrka i Eskilstuna så sent som i maj 2016 i samband med ”Springpride” och Kyrkans regnbågsmässa. Allt detta har bara en förklaring: Kristenheten har förlorat den djupa respekten för det som är heligt. Utan skrupler kan man helt enkelt vanhelga ett kyrkorum. Den som håller Herren Kristus helig i sitt hjärta kan inte bli annat än bedrövad över en så makaber karikatyr av vår Frälsare.

Livet självt är heligt och okränkbart.

Därför finns det ett bud i Guds lag som säger: ”Du skall icke dräpa”. Men inte ens detta är en självskriven sanning i dagens samhälle. Lagen om fri abort är ungefär 40 år gammal både i Sverige och Norge. I vårt västra grannland motsvarar det totala antalet aborter, som utförts under dessa 40 år, huvudstadens totala befolkning. Sverige har fler invånare än Norge, men abortsiffran är lika hög som där, procentuellt räknat till folkmängden. Det betyder att betydligt över en miljon små svenskar har nekats rätten till livet under dessa fyra decennier. I ett så stort och folkrikt land som Frankrike har runt 8 miljoner barn avlivats i moderlivet sedan

mycket med två barn på en gång, då kan ett av dem avlivas. Ministern använde naturligtvis ett finare ord, men vad hjälper det att sätta fina ord på en handling som innebär att man faktiskt avlivar ett foster i moderlivet? ”Syskonabort” är också en benämning på denna makabra handling. Jag tyckte att hälsoministerns ord var iskalla. Och inte ett ord om vilka kriterier som skulle ligga till grund för det ödesmättade val som tvillingarnas föräldrar då ställs inför. Vem av de två skall få leva och vem är den som skall dömas till döden? Förresten, varifrån skulle man kunna få sådana kriterier? Föräldrarna står ju här inför ett helt omöjligt val.

Osökt kommer jag att tänka på ett ungt äkta par som vi mötte i Belgien för många år sedan. Trots sin ungdom hade de redan sex barn. Det hade gått fort. Först fick de en dotter. Några år senare kom ett tvillingpar till världen och i den tredje födseln blev det trillingar. Då vi kom på besök var ”storasyster” omkring sex år gammal. Tvillingarna satt i var sin barnstol och trillingarna hade det roligt i en rymlig lekhage. Mitt i alltsammans stod en stor tvättmaskin som roterade hela tiden. En något trött men stolt och lycklig mor mötte oss. Både hon och hennes man var gudfruktiga människor som aldrig skulle kunnat tänka sig att välja bort ett enda av barnen medan de ännu var i moderlivet. De hade hjälp och stöd från familj och vänner och kände sig välsignade av Gud, precis som Skriften

Kristenheten har förlorat den djupa respekten för det som är heligt.

Simone Veil och Giscard d’Estaing trumfades igenom abortlagen på 1970-talet. Ännu värre är det i en del andra länder. I några av dem sker det fler aborter än barnafödslar. Man kan faktiskt tala om ett jättestort folkmord i västvärlden.

Trots dessa alarmerande siffror har de flesta politiska partier lovprisat abortlagen. Förr var det ”kloka gummor” som avbröt graviditeten med primitiva och farliga medel. Nu sker aborten genom legitimerade läkare och välutbildade barnmorskor, poängterar man.

Helt nyligen deklarerade den norske hälsoministern att så kallad ”fosterreduktion” var i full överensstämmelse med abortlagen. Om en kvinna blir gravid med tvillingar, men tycker det blir för

säger: ”Se, barn är en Herrens gåva” (Ps 127:3). För dem var livet självt heligt och okränkbart.

Det är tragiskt att en sådan inställning blivit alltmer sällsynt i våra dagar. Det är ett tecken på att vi närmar oss slutfasen av vår tidsålder. ”Då skall människorna vara utan respekt och aktning för det heliga”, läste vi i apostlabrevet. Jesu återkomst står för dörren. Han skall hämta sin brud, den rena och hängivna församlingen. Vem hör hemma i den skaran? Bara de som sett sin orenhet och ovärdighet och som sökt sig till reningskällan vid Jesu kors. Där har de fått kraft att bli bärare av en ren och sund tro, förenad med verklig gudsfruktan och med en djup respekt för allt som är heligt. ■

- Ett annat perspektiv!

Vitnesbörd av Ingegerd Fredriksson:

Jag vill läsa ur första Tessalonikerbrevets femte kapitel:

- Vad åter angår tid och stund härför, så är det icke behövt att därom skriva till eder, käre bröder. Ty I veten själva noggsamt att Herrens dag kommer såsom en tjuv om natten. Bäst de säga: "Allt står väl till, och ingen fara är på färde", då kommer plötsligt fördärv över dem, såsom födslovåndan över en havande kvinna, och de skola förvisso icke kunna fly undan. Men I, käre bröder, I leven icke i mörker, så att den dagen kan komma över eder såsom en tjuv; I ären ju alla ljusets barn och dagens barn. Ja, vi höra icke natten eller mörkret till; låtom oss alltså icke sova såsom de andra, utan låtom oss vaka och vara nyktra. De som sova, de sova om natten, och de som dricka sig druckna, de äro druckna om natten; men vi som höra dagen till, vi må vara nyktra, iklädda trons och kärlekens pansar, med frälsningens hopp såsom hjälm. Ty Gud har icke bestämt oss till att drabbas av vrede, utan till att vinna frälsning genom vår Herre, Jesus Kristus, som har dött för oss, på det att vi må leva tillika med honom, vare sig vi ännu äro vakna eller vi äro avsomnade. Trösten därför varandra, och uppbyggen varandra inbördes, såsom I ock redan gören (1917, 1 Tess 5:1-11).

Jag tänker särskilt på den sista versen: "Trösten därför varandra, och uppbyggen varandra inbördes, såsom I ock redan gören." Jag har gått och tänkt på orden *trösta varandra*. Hoppet de hade var att trösta varandra med orden om att Jesus skulle komma. Och då tänker jag: vad är vårt hopp idag? Vad tröstar vi varandra med? Det blir så ytligt, mycket av det vi tröstar varandra med. Det blir inte Jesus,

utan vi tröstar varandra med att vi är mätta och bor bra och sover bra - vi har allting bra. Men aposteln säger att vi ska trösta varandra med att Jesus kommer - ett annat perspektiv.

Jag ber: Jesus, hjälp oss, så att vi inte somnar eller blir efter på vägen därför att vi har det för bra, utan att vi lever så med dig Jesus, att vi längtar efter din tillkom-

***Tack Jesus,
att du vill ta
ut oss till ett
folk som är
på vandring
och som inte
sitter fast i
tiden. Du är
vägen, san-
ningen och
livet.***

melses dag hela tiden!

Sonen lärde lydnad genom sitt lidande, och vi kanske måste mer komma in i det förhållandet till vår frälsare, att vi är beredda att gå ut och säga obehagligheter till människor. Det är ju så idag att man

får inte säga något som gör att folk blir rädda. Men det vi har att säga är ju för att rädda dem! Rädda dem genom sanningen, för sanningen ska göra oss fria, står det i Bibeln.

Därför ska vi hjälpa varandra, står det i sista versen jag läste, och uppbygga varandra inbördes. Det innebär att vi ska dra i varandra – kom nu syster och broder, så hjälps vi åt! Man kanske kan ringa till någon och säga kom och hjälp till! Kom och var med! Det handlar om att komma ut i det som Gud har tänkt att vi ska göra.

Jag har också en sångvers, som lever så starkt inom mig:

*- Jag har valt att göra sällskap med
Guds enkla vandringsmän. Det må
kosta vad det vill, men jag vill hem till
himmelen.*

*Det är längtan hem som driver mig, jag
vill ej stanna här ty en främling här på
jorden jag ju är.*

Det är så fantastiska ord. Och jag vill verkligen att det ska bli levande för mitt hjärta och önskar att det blir levande för oss alla; att vi har valt att göra sällskap med Guds enkla vandringsmän. Tänk, så underbart!

Tack Jesus, att du vill ta ut oss till ett folk som är på vandring och som inte sitter fast i tiden; att vi kan peka på dig, Herre, och säga att du är vägen, sanningen och livet. Tack för att du hjälper oss att komma loss från allt det jordiska, och få vår blick vänd mot dig. Jag prisar och tackar dig för din underbara frälsning som du har gett oss. Tack för att vi får vara dina barn Herre. Tack att vi får vinna människor denna sena tid för ditt rike. Amen. ■

MIDNATTSROPET

Sprides fritt

6 nr/år

www.midnattsropet.se 08-98 56 83

Att vara i rörelse

Vågrörelserna som sköljer över Sverige och andra länder uttrycker på ett mycket konkret och påtagligt sätt feminismen, vilken i sin tur har sin upprinnelse i katolicismen. Inte i katolska kyrkan, för det är något annat, men katolicismen. Dessa vågrörelser har nu gått ut över hela kristenheten.

Jorden är fylld av tegelstensbyggnader som kallas Guds hus. Alla har en väldig strävan. De har torn som reser sig högt upp, och vanligtvis kröns de av en tupp. Symboliken är tydlig, de försöker resa sig upp för att riktigt markera strävan mot höjderna - ett torn, två, tre torn. I alla fall torn som visar en inriktning. Men Gud vill att vi ska vara hans hus, uppbyggt med gudomligt material och sammanbundet av det himmelska murbruket.

Detta kan vi aldrig prestera, det är helt uteslutet, men vi kan ha hans löften som mål, så att löfterna blir upplevelser. Det skrivna Ordet blir det upplevda ordet. Hur ska detta kunna gå till? Här är svaret: "Låten eder alla uppfyllas av Anden ..." Låten - det är alltså fråga om viljan. Vill du bli uppfylld med Anden så finns alla möjligheter att bli det, men det går inte genom passivitet. Bibeln måste bli levande och hågen väckt, så att vi kan sätta oss i rörelse. Grundförutsättningen för att detta ska ske är att vi allesammans låter oss uppfyllas av den helige Ande.

Nästa bibelord är ett oerhört mönster för hur Gud förverkligar sina planer och för hur suverän han är. Han är fullständigt oberoende av våra händer, vår intelligens. Ändå vill han ha allt vi representerar för att bruka det i sin tjänst. Han har givit oss

Predikan av Arne Imsen från 1999

***Är jag övervinnare, se-
gervinnare? Dessa seger-
vinnare är ett Filadelfia-
folk som aldrig har fått
någon plats i tiden - det
är pelarna, helgonen
i Guds menighet. "Den
som vinner seger, honom
skall jag göra till en pe-
lare i min Guds tempel."***

förebilder och ideal som vi måste tänka på och tillägna oss. Vi måste bli riktiga forskare, så att vi kan gräva fram hemligheten till hur detta kan förverkligas.

Guds mönster

I Hesekiels första kapitel finns Guds mönster. Han ger oss en förebild genom de märkliga rundlarna. Vi kan kalla dem hjul. Det är en hel mängd helt förunderliga hjul. De beskrivs som inbyggda i varandra och står i ett speciellt

förhållande till varandra. All deras verksamhet förutsätter energimottagande ifrån en alldeles bestämd himmelsk kraftkälla. Helt plötsligt drog de åt ett håll. Inte ett och ett, men alla tillsammans! Det var inte så att det kom en ängel från himlen och ryckte loss dem från varandra och skickade hjulen åt olika håll. Det anses ju annars vara maximal andlighet - att vara fri. Frågan är väl då vad du är fri till. "Fri att älska, fri att tjäna..."

Men fri att älska och tjäna är inte att släppa loss sina inre drömmar. Det är att älska Gud och tjäna honom.

Dessa hjul har ett bestämt förhållande till varandra och de kommer alltid samlade, inte ett och ett; hit och dit: min vision, min plan, mina drömmar och mitt förverkligande. Den köttsliga människan är ovillig att underordna sig en gudomlig plan, att foga sig in i ett gudomligt mönster och att hitta relationen till de andra hjulen. Därför tycker hon att hon kan slita sig loss från de andra och dra iväg åt det håll hon själv tycker passar.

Men om man är inne i Guds plan, Guds mönster, då har man en väldigt stor längtan efter att få vara tillsammans. Det är fråga om en kärlek fri från egenkärleken, egennyttan, självförverkligandet. Åter till denna fantastiska bild. Rätt vad det är så sätter sig hjulen i rörelse. Här är förutsättningen för Guds rikes framgång. Och för församlingens förverkligande av sitt mycket hemlighetsfulla uppdrag. Vi ska återkomma till hjulen, rundlarna, rörelsemönstret, relationerna, förutsättningarna,

gemenskapsbehovet. Allt det jag nu sagt ligger i fullständig strid med tidens ideal och förebilder. Det får vara hur det vill med den saken, men om vi har förtått detta enorma budskap, då blir bönen: Herre, hjälp mig hitta min plats i denna förunderliga värld, hjälp mig att förstå betydelsen av riktiga relationer till hjulet ovanför och hjulet under; hjälp mig att vara villig röra på mig och inte bromsa upp, hjälp mig så jag inte frigör mig på ett falskt och felaktigt sätt från det sammanhang där du har placerat mig, utan finner det viktigt och angeläget att tillsammans med de andra hjulen få vara i rörelse i enlighet med ditt enorma uppdrag.

Bara hjulen kommer på plats, bara Herren får dem i rörelse så är kampanjernas tid slut och väckelsehysterin har försvunnit. Där upptäcker man att gudsingripandet inte är baserat på impulser, utan det är planmässigt förberett och metodiskt genomfört, så att var och en hittar sin plats. Där kan vi vara med och ge näring åt förflyttningen i den ena eller andra riktningen. Vinden blåser vart den vill ... Det är den rörligheten vi behöver ha, tillsammans.

Gud har upprättat en källa i Sions stad mot all synd och orättfärdighet. Där vill han rena oss så att vi frimodigt kan kungöra hans hemligheter.

Det jag nu ska tala om kräver mycket. Det får inte bli slagträn som vi använder i den teologiska tråtan eller i den kyrkopolitiska kontroversen. Det vore helt meningslöst. Då är det bättre att man avslutar striden och blir katolik, och inte tänker på annat än mässor, ikoner, relikier och sådant som är prydligt, kulturellt, allmänt och uppbyggligt. Sedan får man försöka lösa frälsningsfrågan med avlat och försöka hålla sig utanför skärselden och även försöka få andra loss ifrån pulgatoriet. Men ingen av oss vill väl det? En hel del saker här är rent förfärliga tycker vi. Exempelvis Mariakulten. Men funderar vi på hur det är med vår egen Mariakult?

Antikrist och hans brud

Antikrist håller på att församla sin

Man kan erbjuda vad som helst, sjunga om tomtar och troll, psalmer och visor, framföra olika variationer av konst. Men det människan får är vin iskänkt ifrån kalken som den här vidriga superhoran har, hela mänskligheten är berusad.

brud, sin drottning. Allt det han företar sig är en förvanskning eller imitation av Guds planer och metoder. Krist blir Antikrist, Lammets hustru blir den stora skökan ... Den profana och religiösa makten förenar sig. Sist och slutligen ser vi denna förunderliga kombination av motstridiga krafter som plötsligt träder fram med denna sköka.

Människans stora behov är försoning med Gud. Men man saknar korsets kraft. Man kan erbjuda vad som helst, sjunga om tomtar och troll, psalmer och visor, framföra olika variationer av konst som man sätter upp så att människan får fäste för sin virrande och sökande blick. Men det människan får är vin iskänkt ifrån kalken som den här vidriga superhoran, lyxhoran, har. Det här är inget party för några handplockade kyrkobesökare, utan

hela mänskligheten är berusad. Det skökan säger även då hon försöker vara vis och klok, är ingenting annat än fyllesnack. Hon ljuger! Hon berusas av sina egna lögnar, och berusar andra genom att kärleksfullt och generöst, tjusande bjuda. Det är helt oerhört att en hel mänsklighet blir bedragen.

Vad har då Jesu brud fått? ”I vinsalen har han fört mig in, och kärleken är hans baner över mig” (Höga V 2:4). Har du förts dit? Han styrker mig med äpplen och sötaste vin, sjöng man förr. Vem är det som gör detta? Det är inte lyxhoran från Babylon! Nej, han som lett oss in i vinsalen, där det finns alla årgångar från skapelsens begynnelse, och där det mot alla naturliga lagar konstateras att han har gömt det bästa vinet till sist, är vår Herre Jesus Kristus.

Mitt i denna berusningens, förvirringens och gudsfrånvändhetens tid har han sparat det bästa till sitt folk, till den sista generationen. ”Då skall jag utgjuta min Ande över allt kött.” Vi kan inte mobilisera något försvar, men vi kan få ett inneboende övertryck, ett andligt övertag över dessa krafter. Förförelsens magnifika är så slugt uttänkt, så man har nästan en känsla att det här har ingen människa kunnat hitta på. Här talar en annan furste,

Lucifer, sitt språk; förförelsens, lögnens och bedrägeriets språk. Han gör det som han alltid gjort ända från fallets dag. Han framstår allt tydligare bakom skeendet. Han har försökt imitera Gud så att det ska se ut som om han själv vore Gud och Gud vore satan, att himlen är helvete och helvetet är himlen, att svart är vitt och vitt är svart. Förförelsens konster. Hur har han lyckats så totalt med detta?

Vi har hört uttrycket ”det stora avfallet”. När inträffar det? Då Guds eget folk har maximala möjligheter att se tecknen, att orientera sig i tiden och låta sig uppfyllas av Anden för att sätta kurs mot himlen, då Jesu Kristi församling har större resurser än någon gång tidigare i sin historia, med rikare löften än någon annan tidigare generation - då inträffar

det fullständigt motsägelsefulla. När man har dessa stora resurser, då börjar stjärnfallet. Stjärnorna faller från himlen ner på jorden. Det är ett fall i andevärlden, men stjärnorna, Herrens tjänare, faller ifrån det eviga himmelska firmamentet ner på jorden. Som ett resultat av detta uppstår kaos och förvirring. Det blir till sist så att när Gud själv tar itu med avfallet och alla dess konsekvenser, då reduceras furstarna till nollor och försöker gömma sig bakom de forskansningar de byggt upp för att bereda människorna trygghet.

Var ska vi gömma oss för Guds vrede?

För Lammets vrede? Det finns ingen neutral plats att fly till. Det finns ingen forskansning att gömma sig bakom. Allt är uppenbart, avfallet bekräftat och Guds åtgärd ett faktum.

Vem kan stå emot brudgummen, skökans, drottningens man Antikrist; vem kan stå emot? Skriften säger: ingen. Människorna är fullständigt tillintetgjorda inför mötet med hans ande, hans ideologi, hans kulturyttringar, hans religiösa form, hans projekt och program. De blir totalt avväpnade. Kan ingen stå emot? Jodå, den Smorde kan. Det heter: de som icke har dragit sig undan, de valde att följa Lammet vart det går. De hade icke sitt liv så kärt att de drog sig undan ...

Det fanns de som nöjde sig med Guds tillåtna vilja och blev Antikrists byte och offer. Men så fanns också några som gick in under Guds fullkomliga vilja för att följa Lammet vart det går. De som inte skonade sig själva av en eller annan orsak, men var redo att ge sina liv.

Jag känner i mitt hjärta ett rop: Herre Jesus Kristus, är jag verkligen en korsbärare i din efterföljd, eller är det så att jag nöjer mig med ett kors runt halsen. Har jag korset endast som dekoration och symbol? Det som kan hjälpa oss är korsets kraft! Här finns källan han har upprättat för att befria sitt folk från feghetens och självupptagenhetens synd, så vi får vara med om en reningsprocess.

Levande uppenbarelse

Församlingen fick en viktig och synnerligen angelägen undervisning i Uppenbarelsesboken. Där ges oss en väldig orientering. Om vi låte oss uppfyllas av den helige Ande och fick den visdom som Guds Ande representerar och den kunskap som Anden vill förmedla till oss och igenom oss, så blir uppenbarelsen levande. Låt oss studera, riktigt forska, tränga oss in i den värld som vi tycker innehåller så många och svåra symboler, men som egentligen är klar och enkel.

Om vi får den ner på det plan där det hör hemma, så blir det inte någon filosofisk eller akademisk uppfattning. Varje tal i Uppenbarelsesboken har en betydelse: sju församlingar, fyra väsenden... Så kan vi fortsätta att forska. Ett bestämt antal dagar, begränsad och avgränsad tid. På ett år skall denna otroliga, förfärliga förförerska blottas. Den som egentligen kommer att bli verkställare av dessa förfärliga domar som omtalas i bibelns sista bok, är djuret som skökan sitter på. Han ska beröva henne alla hennes rikedomar, konfiskera alla hennes egendomar, där hon i sitt högmod proklamerar: Jag är ingen änka, jag sitter som drottning!

Det är märkligt att budskapet som varnar för skökan och hennes väsende inte tränger igenom. Om det försvinner, då blir resultatet det stora avfallet. Andra idéer övertar, andra förebilder, avgudabilder som hämtas från Babylon. I varje tid går det igen. Där uppenbarelsen trängts ut blir folket tygellöst. Om den tonen som fanns i väckelsetider tystnar, om den dimensionen försvinner, så får man istället en tendens att bli stormodig och skrytsam, man börjar sjunga om sig själv och sitt arbete, sina projekt. Man berömmar sig av sociala bragder och annat. Istället för att peka på Kristus reserverar man församlingen som ett skyltfönster där man marknadsför egna produkter. Himlen gråter, Jesus sörjer, Anden har dragit sig tillbaka. Istället har en annan ande tagit över. Det märks först och främst i en ny generation som vet väldigt litet om Josef. Därför är det naturligare för dem att etablera kontakter med omgivande folk och deras gudar. Denna etablering började så fint. De som skulle prisges gjordes istället till vattenbärare och vedhuggare. Så småningom tog det främmande elementet över därigenom att man befryndade sig med de omgivande folkens döttrar.

Det finns ett folk som i den här situationen inte sitter i vikarna och underhåller varandra, eller ägnar sig åt stora debatter eller konferenser. Det finns fortfarande ett folk som prisger sitt liv på

Människorna är fullständigt tillintetgjorda inför mötet med Antikrists ande, hans ideologi, hans kulturyttringar, hans religiösa form, hans projekt och program. De blir totalt avväpnade. Kan ingen stå emot? Jodå, den Smorde kan. Det heter: de som icke har dragit sig undan, de valde att följa Lammet vart det går. De hade icke sitt liv så kärt att de drog sig undan ...

stridsfältets höjder. Där vill jag vara med! Jag ber till Gud om ynnesten att få tillhöra den skara som inte leker eller diskuterar bort tiden eller roar sig, som det står omtalat om dem som satte sig ner att äta och sedan stod upp för att leka. Mitt i be-
drövelsen finns ett hopp. Nyckeln till vår framtid ligger i detta faktum: HAN LEVER! Han skall komma igen! Han skall fullborda Faderns avsikter, och förhålliga sig i och genom sin församling.

Tack för ett förnyat uppdrag! Guds budskap till en ny generation! Vi märker att det är inget nytt budskap, utan det gamla som blir förnyat. Så är det alltid. Guds Ord står fast, ty det är hans gamla, beprövade budskap för en ny generation som skall gå över floden; lämna öknerna och inta landet. Vi har väldigt stora svårigheter. Förmodligen de största någon generation haft då det gäller exempelvis koncentration, omfattning, konsekvenser. Vi lever i en tid då problemen får sådana dimensioner att Gud måste avsluta. Situationen i mänskligheten blir så komplicerad och svår att det inte finns någon form av lösningar, och då måste Gud avbryta, ty annars skulle intet kött bli frälst; hela mänskligheten skulle gå under. Då säger Gud: Hit, men inte längre! Och så avslutar han den förfärliga attacken mot den Smorde. Denna attack som tar sig uttryck i strid mot höga värden och människor. Det finns starka intressen som upplöser normala relationer och förvandlar hela mänskligheten till ett perverst, avogt och totalt förvirrat släkte. Där säger Gud stopp, för de utvaldas skull. Om vi inte skulle ha någon annan uppgift i tiden, så har vi uppgiften att dämja upp denna fruktansvärda flod av våld och ondska som drar fram över jorden. Natten kommer då ingen kan verka. Då avblåser Herren striden och evakuerar sitt egendomsfolk.

Men tänk att vi får finnas här som en moteld. Det sker inte genom att vi likbildas med världen eller låter oss uppfyllas av de andemakter som är rådande i världen. "Låten eder alla uppfyllas av helig Ande." Skall vi ta emot erbjudandet och gå in i det så att vi verkligen blir det Gud vill att vi skall vara? Det går inte komma med salt då förruttnelsen är ett faktum. Det har ett förebyggande syfte på jorden - inte i världen. Världen kan inte räddas, den är genomrutten. Som ljus i världen har vi en uppgift att lotsa människor ut ur träsk och förödelse, upp till Sions berg,

som lyser. Staden lyser och orienterar oss så att vi kan hitta och förenas med Guds rike. Berget är Guds rike, staden är Guds församling.

Tack Herre, för uppgiften, tack att vi får vara med, tack för förtroendet! Hjälpa oss att förstå vad Du vill, så att vi inte blir socker, sötningsmedel, budbärare som kittlar människorna i öronen, utan blir salt! Vi vet saltets effekter - det skapar törst. Predika ordet, så kommer hunger och törst efter rättfärdighet!

Vi ska inte förenas med världen. Jesus har tagit oss ut ur världen. Däremot skall vi göra ständiga inbrytningar och erövringar; rycka människor loss ur dödens käftar och överföra dem till Guds rike. Det sker inte genom

konvertering; det sker genom Guds eget Ord som predikar omvändelse. Därefter måste man igenom gränsområdet, floden, dopet i vatten, dopet i den helige Ande, in i Guds fullkomliga vilja. Gud har kontrollen. Han vakar över dig och mig, församlingen, våra barn. "Frukta icke du lilla hjord, ty det har behagat eder Fader att giva eder riket." Vi tackar Gud för hans välsignelser. Låt oss i fortsättningen som aldrig förr tacka honom för att han gav oss riket. Fastän vi är så små och eländiga, fick vi förtroendet och han gav oss fullmakt att vara försoningens sändebud.

.....

Vi har talat om Guds plan med de utvalda, nu ska vi titta litet på Guds plan med hela mänskligheten. Vad som ska ske då tidpunkten kommer för den skilsmässa som är absolut nödvändig. Då ska det hemlighetsfulla Gudsriket med dess medborgare synliggöras, och det ska bli uppenbart vem Jesus är. På en timme skall Guds vrede befastas. På en timme skall Gud bryta ner, förintar och förstöra allt det mänskligheten har byggt upp under årtusendens arbete, möda, strider, slit. Under årtusenden med kultur, religiositet, litteratur och vetenskap.

Hon har byggt upp sitt folkhem, sitt samhälle, sitt paradiset. Olika filosofier, ideologier, inspirationer, visioner, kyrkor, organisationer. Mångtusenårig historia skall få sitt facit då Herren träder ner och förintar alltihop på en timme. Det går snabbt när Gud griper in. Tänk på alla de som i årtionden, århundraden har lidit martyrskapets konsekvenser och känt att varje minut har varit påfrestande och känts som en evighet. Alltid har det sett

ut som om det inte skulle finnas någon räddning. Allt detta som har sammangaddat sig mot Jesu vittnen skall möta sin överman när Herren träder fram. Då gör han upp med hela systemet på en timme. I ett enda ögonblick är allt borta, och så träder han fram i full härlighet; den Smorde, hans Rike och hans folk.

Vi ser i slutändan på hela denna oerhörda process hur Gud föder hela jorden, hela skapelsen på nytt. Det framträder nya himlar och en ny jord där rättfärdighet bor. Där rättfärdigheten inte är ett fragment, men där rättfärdighet bor. Hör du hemma där? Så förbereder vi slutuppgörelsen genom att göra som Herren har sagt: "Dragen ut ifrån henne, så att ni inte gör er delaktiga i hennes försyndelser."

Är det möjligt att den helige Ande beskriver ändetidens religiösa och politiska system i dessa ordalag? Tiden, överheten, den politiska och ekonomiska makten beskrivs med vedervärdiga ord. I andra bibeltexter, exempelvis i Romarbrevet och i första Korintierbrevet, talas det öppet, men här är det hemlighetsfullt. Här döljer man istället för att avslöja. Det sägs klart att ingen skall förstå det utom de förståndiga. Det finns inte en enda människa som kan tränga sig igenom dessa koder med hjälp av sitt eget förnuft. Det hjälper inte med historia, inte ens med teologi, religiös filosofi eller karismatiska upplevelser.

Det tillsluter hemlighetsfullt, men ändå är det så otroligt viktigt för oss att veta vad som kan hända inom kort. Om det är oroligt, om det är farofyllt. Det är viktigt att veta vad som kan hända inom kort med arbete, familj, vad kan övergå vårt liv, vårt samhälle. Hela tillvaron kan vändas upp och ner och råka i fullständig upplösning.

Vi måste få den sanna kunskapen. Inte propagandan, inte reklam och marknadsföring av idéer och projekt, men uppenbarelse, avslöjanden av Kristi hemligheter, så att vi får, inte bara yttlig kunskap, men blir så förutseende att vi kan bereda oss efter mönsterbilden.

Vid den tiden

I Apostlagärningarna 11 beskrivs en liten detalj. Den förefaller vara så betydelselös, men får plats i den urkristna församlingens historieskildring. Den som har sorterat materialet är ingen journalist. Det är den helige Ande som har vakat över detta ord. Detta budskap förefaller

vara nästan för enkelt, men ändå belyser det verkligheten som vi alla möter i vårt dagliga liv.

”Vid den tiden kom några profeter ... ” Vid den tiden? Vilken påminnelse! Gud kommer inte vid någon annan tidpunkt än den absolut förberedda. Den här tiden vill Anden tala till församlingen, skickliggöra församlingen och göra församlingen medveten om hur hon skall förbereda sig enligt denna metod: lekamlig övning gagnar till litet. För tiden har den någon betydelse, men gudsfruktan gagnar till allt för både tid och evighet. Den har med sig både det lilla och det stora, den utelämnar ingenting. Den helige Ande är ju i kroppen. De lekamliga övningarna blir då nödvändiga på ett nytt sätt, därför att kroppen blir ett tempel för den helige Ande, och skall vårdas med mycket stor omsorg.

Maten och industrin är ingen oskyldig maktfaktor i spelet om din själ, och om den inte hade ett religiöst motiv, skulle den aldrig lyckas. Det är motiven och löftena om en bättre värld, en bättre människa, en lycklig människa, som arbetar sig in i vårt medvetande och förvandlar oss till konsumismens slavar. Då hör vi inte vad Herren har att säga till sin församling. Du har kanske läst det här ordet många gånger utan att tänka på i vilket sammanhang det står och vad det möjligen kan förklara för oss om vi ser evighetsperspektivet.

- Vid den tiden kommo några profeter från Jerusalem ned till Antiokia. Och en av dem, vid namn Agabus, trädde upp och gav genom Andens ingivelse till känna att en stor hungersnöd skulle komma över hela världen; den kom också på Klaudius tid. Då bestämde lärjungarna att de, var och en efter sin förmåga, skulle sända något till understöd åt de bröder som bodde i Judéen. Detta gjorde de också, och genom Barnabas och Saulus översände de det till de äldste (Apg. 11:27-30).

Några profeter kom... det var säkerligen ingen annonserad kampanj, ingen ekumenisk fest. De kom, sända av Anden, inte bara för att uppbygga, men för att informera och avslöja ting som ingen annan

Vi ska inte förenas med världen. Jesus har tagit oss ut ur världen. Däremot skall vi göra ständiga inbrytningar och erövringar; rycka människor loss ur dödens käftar och överföra dem till Guds rike. Det sker inte genom konvertering; det sker genom Guds eget Ord som predikar omvändelse.

kunde meddela. Det fanns inga sådana informationskanaler och de hade det som församlingen nödvändigtvis behövde för att kunna möta den tid som låg framför och för att kunna sätta sig i rörelse. Inte för bönemöten den här gången, men för insamling. Sedan skulle de insamlade medlen avskiljas och överlämnas.

Tre ting. Profeterna kom till församlingen. Agabus - det betyder egentligen ämbete, ämbetsbärare - han kom till församlingen med bud. Församlingen tog emot budskapet från dem som visade sig vara trovärdiga och sanna budbärare. Så

satte sig denna församling i rörelse, liksom hjulen. De rörde sig i den riktning Anden förde dem, till en gemensam insamling.

Gud vill ha fram dessa ting så att vi kan använda våra händer, fötter och kropp på ett sådant sätt att vi rör oss i rätt tid tillsammans, i samma riktning för att gemensamt utföra ett gudomligt uppdrag. Förbereda oss på den ondska som går över mänskligheten så att den inte faller oss, men så att vi blir övervinnare. Vi kan bli övervinnare på ett sådant praktiskt vis att vi till och med löser frågan om födoämnen. Frukta icke! Se på sparven! Där har du den rätta attityden: inte sorglöshet, men frimodighet. Gud är trofast.

Det heter: ”Han förmår alla ... ” Både små och stora, fattiga och rika, alla pojkar, alla flickor, alla barn - det gäller oss alla. Det är angeläget för oss att ta emot undervisningen och preparera oss inför mötet med denna förfärliga, förföriska makt. Måtte vi kunna ta emot detta budskap och smälta det. Framför allt förverkliga det. Inte kollektivt, men individuellt, så att vi med samma vilja och håg kan förenas i denna Andens heliga tjänst. På rätt plats, i rätta förhållanden. Hjul som rör sig endast då Anden påskyndar, i en och samma riktning. Så vi inte fastnar i former och traditioner, utan drar åt höger eller vänster och framåt för att förverkliga Guds vilja.

Hjulen var fullsatta av ögon. Gud vet allt, Gud ser allt. Han förstår allt. Han kommer att leda oss i smått och stort, så att hans fullkomliga vilja kan ske. Hur är det möjligt att intelligenta, kloka, erfarna, bildade människor har blivit så fullständigt berusade av lögnen och så totalt bedras? Vem är auktoritet i spelet om din själ, i kampen om herraväldet? Vilken är den bakomliggande drivkraften? Jag har sett gestalterna. De är huvudsakligen två eller tre: Skökan, Antikrist... De lyckas förmå alla att dricka ur hennes kalk och berusas. Hon bjuder. Många är kritiska till en början, kanske skeptiska, men de låter sig ändå bortföras som segerbyten.

Hur är det möjligt?

Jag hoppas verkligen till Gud att det här budskapet ska tränga sig igenom skikten som möjligen ligger som hinder i vår inre värld. Skikten av olydnad, upproriskhet, egoism, skikten av allt det som lagrats efter årtiondens kretsgång, cirkelrörelser, med ett enda centrum: egot, jaget.

Det är häpnadsväckande att intelligenta, bildade, bibelsprängda, kunniga människor så totalt kan bedras att de öppnar sig för det som finns i skökans besynnerliga kalk. Vad är det som gör att den här kvinnan får en sådan oerhörd makt över människorna? Vad är det för kalk hon har? Vi känner igen bågarna som togs ifrån Israels tempel och som blev mycket viktiga och framstående pjäser i den babyloniske kejsarens stora fäste, ända till dess att det kom ett finger som skrev på väggen: "Mene, mene tekel..." Du är vägd på en våg, men befunnen vara för lätt. Vägd, utan tyngd. Vägd, utan djup. Vägd, utan kraft. Vägd, och befunnen vara underkänd. Du, som har fått ett konungsligt uppdrag, vilken bågare dricker du ur? Nej, frågan bör vara: Vilken bågare är du? Vad finns det i den? Vad bjuder du på?

Att bli övervinnare

Vilken bågare är församlingen? Har bågarna placerats i ett främmande sammanhang? Det folk som tillverkade dem, efter ett gudomligt mönster, befinner sig i fångenskap i ett främmande land.

Bortförda som trälar. Hur kan man bli en bågare till hedersamt bruk? Vad innebär det? Det är inte fråga om legeringar, blandningar, litet gudsfuktan och litet annat. Det är fråga om att vara helgjuten.

Gud vill ha helgjutna kristna. Men han måste ju ha material så att han kan forma bågaren efter sin vilja. Om han inte har någon bågare till hedersamt bruk, hur skall han då kunna bjuda på frälsningens kalk? "Frälsningsbågaren jag lyfta vill, visa världen vem jag nu hör till, och förtälja världen vem han är..." Var finns en bågare för frälsningsbudskapet? Det finns ju ingen som bjuder på frälsningens evangelium. Vad är det man har i bågaren? Vad är det för material den är tillverkad av? Vem har tillverkat den? Är den ett uttryck för mänsklig design och mänsklig uppfinnarförmåga, eller är det Han som kallat dig vid namn som har skapat den och fått fylla den?

Det finns ett budskap, en nyckel in i ditt liv, in i kristenhetens liv. Det budskapet är alltid lika aktuellt, lika nödvändigt, och är en förutsättning för framåtskridande; individuellt och gemensamt: "Jesus Kristus är densamme i går och i dag, så ock i evighet." Han är inte mindre nogräknad, han låter inte udda vara jämt. Han vill göra oss till det han är - lydnaden personifierad. Tro är inte konvertering eller anslutning, tro är överlåtelse åt honom, där han blir den förste och den siste,

begynnelsen och änden.

Är jag övervinnare, segervinnare? Dessa segervinnare är ett Filadelfia-folk som aldrig har fått någon plats i tiden - det är pelarna, helgonen i Guds menighet. "Den som vinner seger, honom skall jag göra till en pelare i min Guds tempel" Vill du bli ett pelarhelgon? Då har du en sak att göra: Ta vara på budet om ståndaktighet, så skall han taga vara på dig. Vill du bli stabil, fast, uthållig, ståndaktig intill änden, så skall du sist och slutligen inte bara få uppleva den första frälsningen, men också den sista. Slutfrälsningen.

Ska vi dansa tillsammans? Ska vi springa tillsammans? Hur ska vi uttrycka oss? Har vi uttrycksmedel? Gör vad som helst - bara du låter honom få komma till i ditt liv. Bryta ner stolthet, självupptagenhet och alla andra hinder, så att du blir ett hjul tillsammans med de andra. Så att du får öppenhet och blir ett hjul fyllt med ögon, genomlysning, men också klarhet och visdom.

Märker du vilket djup det finns? Märker du vilken härlighet det finns? Herren har inte gjort dig till åskådare, han har sagt: Kom och bli deltagare. Det är ditt, om du blir min. Då blir församlingsgemenskapen någonting annat än föreningsverksamhet dit man går för att bli välsignad, eller deltar om det passar. Nej, då har man hittat sin plats bland rundlarna. ■

Korta studier i Skriften

Utanför lägret med Jesus

Låtom oss alltså gå ut till honom "utanför lägret" och bära hans smälek (Heb 13:13).

**Tage
Johansson**

Kallelsen till hebreerna att gå ut till Jesus utanför

lägret, gäller också oss idag.

Uppmaningarna och varningarna som vi finner i Hebreerbrevet berodde på att man frestats att återvända till de ting som man under stark påverkan av

andlig väckelse hade lämnat.

Guds kallelse är att församlingen skall leva sitt liv med Jesus utanför lägret. Uppmaningen att "gå ut", betyder att man måste lämna någonting. Det betyder att allt som inte har sin upprinnelse i Jesus tillhör den fallna människans läger och måste lämnas. Det omfattar allt. T ex det som tillhör judiskt religionsväsende, att inte förstå vad det nya förbundet i Jesus betyder. Att lämna allt som är involverat i denna världens maktutövande genom

religionen, politiken, ekonomin. Ja, allt som tilltalar ögonens och köttets begärelser.

Jesus övervann allt detta genom sitt sätt att leva här på jorden. Han stod hela tiden "utanför". Och han fullbordade sitt liv på jorden i seger genom det avgörande slaget på Golgata där fiendens huvud blev krossat.

"Utanför lägret må, hela brudeskaran stå, då är den fri att gå. Värld o farväl." ■

En Herrens kämpe har hemförlovats

I Göteborg finns några maranatapionjärer som troget håller ställningarna för evangelium. Varje vecka sänder Radio Maranata över närradion. Den som i många år vakat över detta är Solveig Norrman, som även varit en ivrig kommissionär för Midnattsropet. Hon fortsatte tills hon var 90 år med att dela ut tidningen.

Solveig har nu fått hembud. Den 7 juni flyttade hon till sitt himmelska hem.

Barbro Schröder intervjuade Solveig för Midnattsropet 2014, nr 1:

Redan när vi blev bekanta i mitten av 1960-talet förvånades jag över alla bokhyllor i hennes lägenhet, fyllda med underbar kristen litteratur. Solveig Norrman växte upp i Helsingborg. Hon fick bo hos sin farmor, eftersom det redan fanns så många barn i den fattiga familjen. Det resulterade i att Solveig kände sig ensam och utan syskon. Solveig skämdes över att vara stämplad som fattighjon, och var väldigt blyg och osäker. Hon fick gå i en söndagsskola, fastän familjen ej var kristen. Där i söndagsskolan fanns en snäll lärarinna, som såg henne och gav henne ett par kängor. Åren gick, och när hon vid sjutton års ålder var ute och gick ensam som hon vanligen

gjorde, då såg hon ett hus på andra sidan gatan där människor gick ut och in. Hon tänkte: vad är detta, och gick nyfiken dit. Det var Frälsningsarmén som hade möte. De talade gripande om att få kunskap om Jesus. Det tog tag i Solveig. De sjöng så underbart, och hon fortsatte gå på möten där. Solveig visste ju att andra ungdomar i hennes ålder gick till Folkets Park, men efter ett besök där visste hon att det var ingenting för henne. Hennes längtan var att få mera kunskap om Jesus, och det vittnar bokhyllorna i hemmet tydligt om. Solveig flyttade så småningom till Göteborg och gick på möten hos Frälsningsarmén på Höno. Där kände hon sig inte så ensam. Det var spännande att vara i en ny stad,

hon ville vara fri och arbetade en period på Engelsbåtarna. Där fick hon se mycket nytt. En tid arbetade hon också på hälsokostaffär. Men så fick hon ett erbjudande från spårvägen om utbildning med lön under tiden. Solveig förundrade sig över ett sådant förtroende. "Att dom vågade..." Hon arbetade på spårvägen ett tag och tjänade bra. Så här berättade Solveig: -Jag tänkte vila mig från de kristna, men så fick jag höra att i Folkets Hus var det väckelsemöten, och gick dit iallafall. Jag blev så gripen av frimodigheten hos dessa människor och bönemötena som man hade innan mötena. De brydde sig om mig, och alla talade om andedopet. De bad för mig, och jag fick fina vänner som

bjöd mig hem till sina familjer. -Under den här tiden kom Arne Imsen och predikade. Det var en upplevelse att få höra Guds Ord som han lade fram det.

Enoch Karlsson, en av de ledande vittnena i Göteborg, predikade om troendedopet, och Solveig förstod att det var viktigt att lyda Guds Ord. Hon ville inte vara motsträvig och hon ville bli fri ifrån sin barndoms komplex. Hon sa helhjärtat ja till att följa Jesus i dopets grav. Dop blev det i Valhallabadet i Göteborg. Många människor kom dit. (Maranatavännerna fick inte hyra Smyrna för att döpa!) Solveig ville vara med på alla möten, så hon sade upp sig från arbetet på Spårvägen för att få ha helgerna fria. Hon passade

på att ta körkort och skaffa bil, och det har hon verkligen haft bruk för. Hon har genom åren skjutsat många till och från möten. Hon tog anställning på Posten som brevbärare, och så kunde hon satsa mycket mera tid i församlingen. I Folkets Hus var det stor tillströmning av folk till dessa möten, som snart kom att benämnas Maranatomöten. Det var en underbar, spännande och härlig tid. Solveig åkte till konferenser och bibelskolor, hon fyllde sin bil med folk och åkte dit. I Stockholm fick de bo hos syskon i Maranataförsamlingen, och mötena hölls i Viktoria-salen. Allt var så spännande i början, men när det sedan blev motgång, försvann många. I Göteborg var det svårt att hyra lokal. Många lokaler kostade en förmögenhet, och vissa skolor ville inte hyra ut sina aulor på grund av Maranatas budskap. Ett tag hyrde Solveig en affärslokal på Såggatan där syskonen samlades till bönemöten och bibelstudier. Det kom syskon från Maranata i Stockholm och undervisade. Solveig

är musikalisk och med sitt mandolinspel och sin sång har hon ofta berikat mötena. Solveig kommer ihåg ett speciellt tillfälle då de fick uppleva Guds stora omsorg. På måndagen visade det sig att det varit inbrott i lokalen. Ett fönster var trasigt, men det enda som stulits var en telefon. På bokbordet stod kollektbössan, som blivit kvarglömd full med pengar. Gud vakar över sitt missionsarbete! Nog är det bra att Solveig kan köra bil. Hon har kört och hämtat folk till möten, hon har besökt många gamla och sjuka, som nu är hemma hos Herren. Solveig besöker varje år bokmässan där BMC-förlag presenterar Maranatas skrifter, och erbjuder hjälp med husrum och mat. Denna trotjänarinna i Göteborg, vill som hälsning till Midnattsropets läsare sända med några bibelord:

- Av nåden är ni frälsta genom tron, inte av er själva, Guds gåva är det (Ef 2:8).
- Var trogen intill döden, så skall jag ge dig livets krona (Upp 2:10). ■

När Maranataväckelsen nådde Göteborg i början på 60-talet hölls dopförättningar på badhusen. I denna pinojärtid lät Solveig sig döpas till Kristus i Valhallabadet.

Evangelisation med tidningar och traktater. Bilden är från Rinkeby torg påsken 2009.

Maranataförsamlingens Sommarkonferens

16-24 juli

Bällstavägen 100, Bromma

Tro med konsekvenser

Inledningsmöte lörd kl 19
Torgmöten sönd & onsd kl 15

Dagliga samlingar: 11:00 & 15:00
Väckelsemöten i tältet varje kväll kl 19:00

Maranataförsamlingen i Stockholm inbjuder till Sommarkonferens. På dagarna: aktuell bibelundervisning, missions- och temamöten. På kvällarna möts vi till väckelsemöte i tältet med väckelsesång, vittnesbörd och förkunnelse. Vittnen från olika platser medverkar.

Information och anmälan: www.maranata.se 08 98 56 83

Tack för ännu ett läsår!

En hälsning från Pierre Luka, rektor för skolan i Mont Leon, Haiti

Enligt Guds ord så innebär det en stor välsignelse att ge med glädje! Jag vill här å alla lärare, elever och föräldrars vägnar framföra ett stort tack till Maranataförsamlingen för den ekonomiska hjälp ni ger varje läsår för att barnen i Mont Leon ska kunna gå i skolan. Hälsa alla vänner i församlingen och alla andra som deltar med denna hjälp. Vi tackar Gud för er.

Läsåret 2015/2016 har trots motgångar med torka och svält gått bra. Tack Jesus! Vi ser hoppfullt fram emot nya satsningar i Mont Leon, bland annat att färdigställa skolans expedition och att bygga nya lokaler. Gud vet allt.

Ån en gång, tack för att ni betalar skolans lärarlöner och därigenom möjliggör för alla barnen att få kostnadsfri skolgång. Gud välsigne var och en!

Pierre Luka, rektor i NECFUM
(Nouvelle École Chretienne des Frères Unis de Mont Léon)

Ge en gåva till missionen: pg 44 10 05 - 6

Välkommen till

Maranataförsamlingen i Stockholm

Ordinarie mötestider

Tisd:	12 & 18 Bibelstudium
Torsd:	18 Bönemöte
Lörd:	18 Sång och vittnesbörd
Sönd:	11 Förkunnelse
	18 Väckelsemöte

Många av mötena går att lyssna till på hemsidan, live och från ljudarkivet.

www.maranata.se

08 98 56 83, Bällstav. 100, BROMMA

Missionshotellet!

Budget 435:-	(inkl. frukost)
Enkel 595:-	(inkl. frukost)
Dubbel 795:-	(inkl. frukost)

Ett andra hem, i hjärtat av Bromma

Bällstavägen 100, Bromma

08-627 55 55

Hemsida: www.pilgrimshem.se

BÄLLSTA TAXI

Alltid med sitt
BÄ(LL)STA PRIS!!

Arlanda - Sthlm

455:-

08-28 25 22
www.ballstataxi.se

Tryggare kan väl ingen fara...

Hets mot individen

Mänskligheten får idag skörda konsekvenserna av att ha vänt sig bort ifrån Gud och den tanke han har för människan. Synden gör sig gällande i sin makt att föra människan nedåt i ondska och fördärv. Inför oss pågår katastrofer, krig och svält. Med fasa ser vi hur världen uppfylls av ondska. Guds ord lär oss att detta är konsekvenser av det värsta krig som pågår; kriget mot din själ!

Synden angriper, infekterar och intar människans begär och drifter, och ju mer utrymme och inflytande den får, desto mer blir själen lidande.

Sverige är idag ett land där synd upphöjts till norm. Individen bokstavligen hetsas att leva ut de av synd anförskottade drifterna. Hetsen kommer från skolan som undervisar dig, från lagarna som uppfostrar dig, media som styr dig och kyrkan som välsignar dig. Du erbjuds frihet från sann rättfärdighet som innebär totalt slaveri under synden, vilken gör människosjälens lidande och resulterar i en evig dom och förtappelse.

Den moderna egoistiska kulturen är ett direkt uppror mot Gud och hans ord. Njutningskulturen har gjort det moraliska förfallet i samhället totalt. Ett tydligt exempel är den perversa översexualiseringen med sina yttringar i homosexualitet, pedofili etc., vilket helt följer det mönster bibeln varnar för och undervisar om i Romarbrevet 1:25-28.

Kulturanalys av Paulus:

De bytte ut Guds sanning mot lögnen och dyrkade och tjänade det skapade i stället för Skaparen, han som är välsignad i evighet. Amen. Därför utlämnade Gud dem åt förnedrande lidelser. Deras kvinnor bytte ut det naturliga umgänget mot det som är onaturligt. På samma sätt lämnade männen det naturliga umgänget med kvinnan och upptändes av begär till varandra. Män gjorde skamliga saker med män och fick själva ta det rättvisa straffet för sin förvillelse. Och eftersom de inte satte värde på kunskapen om Gud, utlämnade Gud dem åt ett ovärdigt sinnelag så att de gjorde sådant som inte får göras.

Det är helt uppenbart att ett samhälle, en kyrka eller ett folk som har tillgång till Guds ord, men som totalt förkastar sanningen och vänder sig till det som är deras skam, nedkallar Guds vrede.

Men du människa, låt dig inte skrämmas. Vänd dig bort ifrån de röster som kräver att du ska vara stolt över det som är en skam. Vänd om från synden, vilken är grundorsaken till själens mörker.

Låt sanningen om synd, rättfärdighet och dom drabba ditt liv idag. Endast hos Jesus Kristus finns sann befrielse! / Emanuel Johansson

Maranataförsamlingen - 08 98 56 83 - www.maranata.se